

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

Venècia, alcavota

1 De què va? Casanova sedueix a tot *bitxo* vivent amb faldilles, però Francesca...

2 Com va? Qui s'atansi a aquest Casanova per descobrir morbositats llibertines es trobarà amb el mateix pam de nas de quan *Shakespeare in Love*. Estricta operació pseudohistòrica per enlluernar teleaddictes en temps de Carnaval. I què millor que navegar per Venècia? D'aquest *Casanova* del nòrdic Hallström he llegit bajanades d'il·lustres col·legues: que si és un vodevil Ozores creuat d'aventures de capa i espasa pròpies d'Errol Flynn/Burt Lancaster! Escriure sobre cinema massa sovint frega la pràctica cruel i inquisidora. Però anem a pams: 1) Què pretén ex-

pressar el film? Ho diu el protagonista: "*Jo no conquisto, sóc seduït*". 2) Expressa de debò allò que pretén? Al llarg i ample del film assistim a la davallada del mascle fatxenda vençut per Ella. I 3) Expressa tan sols allò que volia? Sí i no. Sí: els llibertins ho són gràcies a la complicitat femenina. No: aquest Casanova de llegenda res té a veure amb l'autèntic venecià. Les seves memòries reals ens mostren un personatge amb *savoir vivre* gens donat a

sentimentalismes de culebró. De fet, la protagonista del film és l'alcavota Venècia. Turisme amb gòndoles virtuals.

3 I va: com anell al dit de les aficionades a cròniques romàniques.

Casanova

Director: Lasse Hallström. Intèrprets: Heath Ledger, Sienna Miller, Jeremy Irons, Lena Olin, Oliver Platt, Sidney Procusty, Silvio Lai. EUA, 2005. 109 minuts. Lauren, Mollerussa.